

L. D. Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Indførsel af forskellige Dyrearter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 8245; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 4668).

J. P. Jensen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at give Landbrugsministeren en almindelig Bemyndigelse til at forbyde Indførsel af forskellige Dyrearter, naar der er Fare for, at disse kan paaføre Landbrug, Skovbrug, Havebrug eller andre Erhverv Skade og paa den Maade forvolde stor økonomisk Ødelæggelse. Det drejer sig i første Linie, saa vidt jeg kan se, om at træffe Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til de saakaldte Dyrefarme, hvor man opdrætter Pelsdyr, og hvor Indespærringen af disse Dyr maaske ikke er helt sikker. Det kan naturligvis ogsaa være nødvendigt, at Landbrugsministeren kan udstede Forbud mod Indførsel af Dyr fra andre Lande til Salg her i Landet, naar det er konstateret, at der kan være Fare ved saadan Indførsel. For Tiden tænkes der vist nærmest paa Dyr som Bisamrotter og de større Bæverarter, Dyrearter, som har en stor Formeringsevne og er i Stand til at akklimatisere sig næsten, hvor de kommer hen. Man har fra mange andre Lande Eksempler paa, at indførte Dyrearter, der har faaet Lov til at udvikle sig i Landet, er blevet rene Skadedyr for vedkommende Lands Økonomi. Der er endvidere tænkt paa Udstedelse af Forbud mod Indførsel af Dyr, der kunde indføre eller indslæbe Sygdomme her til Landet, som kan overføres enten til Dyr eller til Mennesker. I Lovforslagets Bemærkninger er der nævnt en enkelt Sygdom, nemlig Papegøjesyge, som kan overføres til Mennesker, og som er indført forskellige Steder i Europa i de sidste Aar og vistnok, saa vidt jeg erindrer, ogsaa er optraadt her i Landet. Naturligvis skal denne almindelige Bemyndigelse, som Lovforslaget tilsigter at give Ministeren, ogsaa omfatte Tilfælde af anden Art, hvor der kan være Tale om Skadedyrs Indførelse eller om Indslæbning af smitsomme Sygdomme.

I Lovforslaget fastsættes Bødestraf paa mindst 20 Kr. for Overtrædelse af dets Bestemmelser. Jeg ser ikke, at der er nogen Maksimumsgrænse for Bødernes Størrelse, men det er vel ogsaa Meningen, at Straffen skal kunne stige væsentligt, hvis Forseelsen enten er betydelig, eller der indtræder Gentagelsestilfælde. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Svend Nielsen: Lige saa vel som man har Adgang til at træffe Sikkerhedsforanstaltninger for at undgaa, at der indslæbes Smitte med fremmede Husdyr, lige saa vel er det rimeligt at have Adgang til at træffe Forsigtighedsforanstaltninger for at undgaa, at der indslæbes Smitte ved Indførelse af Pelsdyr, hvad der nu kan være Fare for som Følge af, at der i de senere Aar er opstaaet den Industri her i Landet at opdrætte Pelsdyr. Jeg finder det ganske rimeligt, at der bliver Adgang til at træffe Forsigtighedsforanstaltninger derimod, og jeg kan paa Partiet Venstres Vegne anbefale Lovforslaget.

A. C. D. Petersen: Jeg kan ligeledes paa mit Partis Vegne og med samme Motivering som de ærede foregaaende Talere tiltræde det foreliggende Lovforslag. Jeg vil dog mene, at vi maa have Ministerens Udtalelse om, hvorvidt Ministeren er villig til at yde en passende Erstatning til de Mennesker, som allerede har indført saadanne Dyrearter, hvis Videresalg eller hvis Indførsel er blevet forbudt, idet de hidtil gældende Regler jo ikke har været til Hinder for, at de i god Tro har kunnet oprette en Virksomhed med Fremavl af saadanne Pelsdyr og de saaledes vil kunne lide et overmaade stort Tab, hvis de ikke faar en passende Erstatning, da mange af disse Pelsdyr kan være meget kostbare. Jeg beder derfor den højtærede Landbrugsminister udtale sig herom.

Jeg vil endvidere gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om ikke den højtærede Minister vil finde det rimeligt, at man begrænser Loven til et bestemt Aaremaal, til 2, 3 eller 4 Aar, hvilket Aaremaal Landbrugsministeren maatte finde rimeligt. Jeg synes nemlig, at man helst maa indhøste nogle Erfaringer for, hvorledes Loven virker, før man gaar til en virkelig permanent Lovgivning.

Det er jo ikke noget nyt Princip, der her foreligger. Vi har allerede i den gældende Lovgivning Bestemmelser, som bemyndiger Landbrugsministeren til at udstede Forbud mod Indførsel af en eller flere Arter af Hus-